

LBRIS

We know
books

† Calinic
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL
Pecetea celor două Testamente

Editura Crimca
Suceava, 2022

CUPRINS

Notă editorială	5
Prorocii Vechiului Testament	7
Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul	17
Ziua arătării lui Ioan către Israel	25
Botezul lui Ioan	33
Martiriul Sfântului Ioan Botezătorul	39
Imnul Acatist al Icoanei Făcătoare de Minuni de la Mănăstirea Gorovei	47

a Sf. Ioan Botezătorul. Autorul începe prin a prezenta câteva considerații referitoare la prorocii celor două Testamente, iar mai apoi expune teme precum: nașterea Sf. Ioan Botezătorul, ziua arătării lui Ioan către Israel, botezul și, mai apoi, martiriul lui. Cartea se încheie cu *Imnul acatist al Icoanei făcătoare de minuni de la Mănăstirea Gorovei*, o creație a autorului oferită drept jertfă acestei icoane considerate, pe drept cuvânt, „un adevărat «tezaur de spiritualitate», întrucât, de-a lungul timpului, s-a arătat a fi făcătoare de minuni”.

Cu nădejdea că va fi de un real folos, recomandăm cititorilor prezenta lucrare, ce poate fi folosită atât ca material informativ, cât și ca mijloc de rugăciune, prin intermediul căruia cer Sfântului Ioan, puntea de legătură dintre lumea noastră și cea a sfinților, să stăruie înaintea Mântuitorului Iisus Hristos pentru împlinirea cererilor de folos spre mântuire.

Editura CRIMCA

PROROCII VECHIULUI TESTAMENT

Înainte de a contura personalitatea profetică a Sf. Ioan, Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului, găsim necesare câteva considerații asupra profetismului celor două Testamente.

I. După căderea în păcat, oamenii s-au despărțit de Dumnezeu și s-au ascuns de la fața Lui (*Facerea* 3, 8, 10), întrerupând relația directă cu El. Creatorul, deși Și-a ascuns și El fața ca să nu îi vadă (*Isaia* 59, 2; *Plângerile lui Ieremia* 3, 44), din iubire față de cei făcuți după chipul Său (*Facerea* 1, 27), a continuat să le vorbească, însă nu direct, ci tot prin oameni, aleși (*Isaia* 49, 1; *Ieremia* 1, 5) și trimiși de El (*Ieremia* 7, 25; *Iezechiel* 2, 3) ca să

le comunice acestora (oamenilor) adevărurile și voia Lui către ei.

2. Oamenii aleși și trimiși de Dumnezeu au fost numiți proroci (profeți), iar adevărurile le-au fost descoperite prin vedenii și vise, după cuvântul Scripturii, care zice: „Ascultați cuvintele Mele: De este între voi vreun proroc al Domnului, Mă arăt lui în vedenie și în somn vorbesc cu el” (*Numerii* 12, 6; *Face-rea* 37, 5-10; 3 *Regi* 3, 5), ori prin convorbiri (sfaturi) directe cu Domnul (*Ieremia* 23, 22).

3. Prorocii despre care ne vorbește Sfânta Scriptură pot fi grupați în trei categorii: 1. Prorocii vechi: Moise, Aaron, Samuel, Natan, Ilie, Elisei; 2. Prorocii mari: Isaia, Ieremia, Iezechiel și Daniel și 3. Prorocii mici: Osea, Amos, Miheia, Ioil, Avdie, Iona, Naum, Avacum, Sofonie, Agheu, Zaharia, Maleahi.

4. În cartea *Numerii* se spune că Dumnezeu S-a arătat și a vorbit lui Aaron și Miriam, lui Eldad și Medad în vise și vedenii. Iar cu Moise a grăit gură către gură – la arătare –, el „fiind cel mai credincios în toată casa Domnului” (*Numerii* 12, 7-8).

5. Despre Moise, cartea *Deuteronomul* spune: „Nu s-a mai ridicat în Israel proroc

asemenea lui Moise, pe care Dumnezeu să-l fi cunoscut față către față, nici să săvârșească toate semnele și minunile cu care Domnul l-a trimis în pământul Egiptului [...]; nici să facă cu mână tare și cu mari înfricoșări ceea ce a făcut Moise înaintea ochilor a tot Israelul” (*Deuteronomul* 34, 10).

6. Prorocia este un dar al lui Dumnezeu (*Deuteronomul* 18, 14-19), împărtășit oamenilor prin Duhul Sfânt (1 *Corinteni* 12, 10; *Romani* 12, 3-6; *Efeseni* 4, 6-11), Care a grăit prin prorocii lui Israel, precum și prin prorocii altor neamuri (*Numerii* 22, 9), bărbați și femei, și prin care Însuși Dumnezeu a vorbit.

7. În Vechiul Testament sunt menționate și femei care au avut darul profeției, uneori chiar superior celui al bărbaților: Sara, Miriam (*Ieșirea* 15, 20), Debora (*Cartea Judecătorilor* 4, 4), Ana, soția lui Elcana (1 *Regi* 1, 1-2; 1 *Regi* 2, 1-10; Cântarea Anei sugerează că era profetesă), Ana prorocița (*Luca* 2, 36-37), Abigail, Hulda (4 *Regi* 22, 14; 2 *Paralipomena* 34, 22) și Estera. Iar în episodul aducerii Pruncului Iisus la Templul din Ierusalim, pe lângă dreptul Simeon, o întâlnim și pe „prorocița Ana” (*Luca* 2, 36-37).

8. *Talmudul* vorbește de sute de mii de profeți, ale căror mesaje se adresau doar propriei lor generații; ca să nu mai vorbim că, pe vremea lui Elisei, se vorbea de „fiii prorociilor cei din Ierihon” (4 *Regi* 2, 15).

9. Între profeții Vechiului Testament au existat însă și „profeți și învățători mincinoși”, care îi dezbinau pe credincioși și rupeau unitatea credinței și cărora profetul Ieremia le-a făcut un aspru rechizitoriu în capitolul 23 al cărții sale.

10. După profetul Maleahi, între robia babiloniană și predica Sf. Ioan Botezătorul – ultimul proroc al Vechiului Testament – a urmat o perioadă de aproximativ 400 de ani de tăcere profetică.

11. În Noul Testament, la fel ca în Vechiul Testament, în primele comunități creștine se vorbește despre prezența unor oameni care aveau „darul prorociei” (1 *Corinteni* 12, 10). Unii dintre ei sunt cunoscuți după nume, precum „Iuda, Sila și Agav” (*Faptele Sfinților Apostoli* 15, 32; 21, 10), iar alții sunt amintiți ca „proroci și învățători în Biserica din Antiohia” (*Faptele Sfinților Apostoli* 13, 1).

12. De asemenea, au existat și femei care au avut darul profeției: Fecioara Maria (*Luca*

1, 48-49); Ana prorocița (*Luca* 2, 36); iar în *Faptele Sfinților Apostoli* se spune că diaconul Filip a avut patru fiice prorocițe (2, 18-19).

13. La fel ca în profetismul Vechiului Testament, și în cel al Noului Testament și-au făcut apariția „profeți falși”, care răstălmaceau adevărurile divine. În acest sens, Sf. Apostol Petru îi avertizează pe credincioși că „nicio prorocie a Scripturii nu se tâlcuiește după socotința fiecăruia. Pentru că nicio dată prorocia nu s-a făcut din voia omului, ci oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu au grăit, purtați fiind de Duhul Sfânt” (2 *Petru* 1, 20-21).

14. Același apostol, în capitolul imediat următor, spune: „Dar au fost în popor și proroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și, tăgăduind chiar pe Stăpânul Care i-a răscumpărat, își vor aduce lor grabnică pieire; Și mulți se vor lua după învățăturile lor rătăcite, și din pricina lor calea adevărului va fi hulită; Și din poftă de avere, și cu cuvinte amăgitoare ei vă vor momi pe voi. Dar osânda lor, de mult pregătită, nu zăbovește și pierzarea lor nu dormitează” (2 *Petru* 2, 1-3).

15. În *Faptele Sfinților Apostoli*, ni se redă episodul în care Sf. Apostol Pavel nu ezită să-i